

Olescher Tamás kiállítása a Mansfeld Péter Galériában

A tárlat annyiban különleges, amennyiben Olescher Tamás festészete különleges – nyugodtan mondhatom így: egyedülálló – a kortárs magyar képzőművészetben. Egyszerűsége, egyszerű bonyolultsága folytán? Szakrális, az eget emberközébe hozó üzenetével? A világ kerekét évszokról évszakra, ünnepről ünnepre forgató Virágkerék (Virágtérkép) néző elé virágszőnyeget terítő varázslatával?

Hogyan lehet izgalmasan modern az a képvilág, amely szimbolikájában a legegyszerűbb – néprajzi jellegű, a hagyományos létben tájakként megőrzött – hitvilág üzeneteire épít? (Bármely kép bármely sárga szeletét vesszük, a lelket erősítő okker búzatábla, sűrűn ringó kalászaival, az élet jele. Pontosabban, az állandóan újjászülető élet szimbóluma. Nem beszélve a biblikus kötődésről, hiszen a búzából készült kenyér Jézus teste.)

Miként hathat az a szigorúan, csaknem mértani rendbe fogott áradás – a valóságos látványt (hegy, víz, híd, kolostor, szobor) lelki tartalmak kivetítőjévé emelő pompája –, ha tudjuk, az ünnep mélysége csupán annak nyílik meg igazán, aki valamennyire otthon van a Szentírás passzusaiban?

A szépség zsámolyán szemérmesen elmondott zsolozsmák a színekben dúskáló ecset kalandjával – Olescher szívközelbe hozza az Igét, a tanulságot – annak is segítenek eme szellemiségében (jelképrendszerében) összetett, ám festői-rajzi mivoltában egyszerűnek tetsző világ befogadásában, aki csak a láthatót látja. Például a tömött felületű Aranyeső (2015) vagy a ritkább szíromhullást mutató Margaréták (2016) – mindkettő akril-vászon – szépen reprezentálják valaminő paradicsomi létállapot virágmetaforában sűrített képét.

De talán a náluk bonyolultabb szerkezetű, körszeletekből álló Virágtérképünk (2012, akril-vászon, 80×80) is sugallja az évszakváltásokból kikerekedő, csaknem kozmikus teljességet. Az ünnepeket sem kihagyva (húsvét, pünkösd) regél – alul a havakkal megszentelt tél (advent), felül a búzaringató nyár – az öldöklések során is az Úr békéjét hirdető világ gazdagságáról.

Virágszirmok eldorádója?

Az összetartozó létigazságok (születés, megfeszítés, föltámadás, újraszületés vagy egy finomság: a lélek kiáradása) színpompában megnyilatkozó rendje. Csaknem azt mondtam, jézusi rendje, ha nem tudnám – tonnák súlyával nyom a tapasztalat –, hogy a mai korvalóság zajosabb, dörgőbb, csicsergősebb, önzőbb magatartásformákról mesél.

Ebből a szempontból Olescher festményeinek a világa szembemegy az árral. Az alkotó úgy véli, hogy a képekhez (ősalap a kódex) az írás is – a kalligrafikus üzenet, mint lélekborzoló ébresztő – hozzátartozik. Hol a kép része lesz a szöveg – lásd a Fragmentum (2013, akril-vászon, 70×60) bal alsó sarkában lévő, Pál apostoltól származó ígét –, hol pedig külön táblára írva szólal meg a festőművész által ugyancsak átszellemített betűsor. Miként az Atya szól szeretett gyermekeihez – Eugenia Nővérnek tett kinyilatkoztatás alapján (2017, akril-vászon, 50×100) című diptichon egyik tábláján olvasható: „Az örökkévalóság vagyok, és amikor egyedül éltem, már akkor gondoltam rá, hogy mindenhatóságomat arra használom föl, hogy hasonlatosságomra embereket teremtek” (Jövetelem célja).

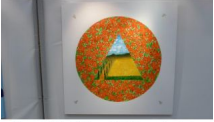
Az Atya szólal meg vagy „kiscsemetéje”, hogy a sötétségből a világ világosságát teremtsen? Netán Olescher szól, a nevezetes könyvet föllapozva, hogy képi üzenettel valljon az emberben lakozó istenképről? Virágos körbe virágos háromszöget teremtve, mintha a szépség – a metaforaként szerepeltetett virágok gyámolító karja – megóvna bennünket minden gyalázattól?

Ez a képvilág – lásd a vásznak szerkezetét – rést nyit, szemlélődő rést, a tájat (hegyet, mezőt, folyót, barlangot) díszítő kultikus és akár magyarságjelképként is fölfogható építményekre, monumentumokra. Technikai bravúrral jelezve – amit látunk, az százszorosra is növelhető –, hogy kicsinységben van a nagyság. Evvel az ábrázolásmóddal emelkedik egy Templom az ég-magasba (Harmónia-sorozat No. 3.), nyújtózik a ciszterci Szent Imre templom – Tükörképe a Feneketlen tóban (2016) – ugyancsak az angyalok lakhelye felé (H-s. No. 5.).

Világ világoossága

Írta: Szakolczay Lajos

2017. december 12. kedd, 20:18 -

A hegy - Buzatábla - ebből lesz számotolra az élet kenyere (Harmónia sorozat No. 1.)

[REDACTED]